

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών (1. Dīgha Nikāya)

3. Το κεφάλαιο για τον Πάτχικα (3. Pāthikavaggaṭṭhi)

5. Η ομιλία για την έμπνευση εμπιστοσύνης
(5. Sampasādanīyasuttaṃ)

[DN 28, PTS 3.99-3.116]

PaliVerse

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών

3. Το κεφάλαιο για τον Πάτχικα

5. Η ομιλία για την έμπνευση εμπιστοσύνης

Ο βρυχηθμός του λιονταριού του Σαριπούττα

141. Έτσι έχω ακούσει - κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Ναλάντα, στο άλσος μανγκοδέντρων του Παβάρικα. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο: «Έτσι έχω πίστη, σεβάσμιε κύριε, στον Ευλογημένο· δεν υπήρξε ούτε θα υπάρξει ούτε υπάρχει τώρα άλλος ασκητής ή βραχμάνος με μεγαλύτερη άμεση γνώση από τον Ευλογημένο, δηλαδή σχετικά με την ανώτατη φώτιση».

142. «Μεγαλειώδη πράγματι είναι αυτή η ρήση σαν ταύρου που είπες, Σαριπούττα, κατηγορηματική θέση πήρες, βρυχηθμό λιονταριού βρυχήθηκες - "Έτσι έχω πίστη, σεβάσμιε κύριε, στον Ευλογημένο· δεν υπήρξε ούτε θα υπάρξει ούτε υπάρχει τώρα άλλος ασκητής ή βραχμάνος με μεγαλύτερη άμεση γνώση από τον Ευλογημένο, δηλαδή σχετικά με την ανώτατη φώτιση". Μήπως, Σαριπούττα, εκείνοι οι Άξιοι, οι Πλήρως Αυτοφωτισμένοι που υπήρξαν στο παρελθόν, όλοι εκείνοι οι Ευλογημένοι είναι γνωστοί σε σένα, έχοντας περιλάβει τον νου τους με τον νου σου - "Εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια ηθική, εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια διδασκαλία, εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια σοφία, εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια διαμονή, εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια απελευθέρωση";» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Μήπως όμως, Σαριπούττα, εκείνοι οι Άξιοι, οι Πλήρως Αυτοφωτισμένοι που θα υπάρξουν στο μέλλον, όλοι εκείνοι οι Ευλογημένοι είναι γνωστοί σε σένα, έχοντας περιλάβει τον νου τους με τον νου σου - "Εκείνοι οι Ευλογημένοι θα έχουν τέτοια ηθική, θα έχουν τέτοια διδασκαλία... κ.λπ... τέτοια σοφία... τέτοια διαμονή... τέτοια απελευθέρωση εκείνοι οι Ευλογημένοι";» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Μήπως όμως, Σαριπούττα, εγώ τώρα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, είμαι γνωστός σε σένα, έχοντας περιλάβει τον νου μου με τον νου σου - "Ο Ευλογημένος έχει τέτοια ηθική, έχει τέτοια διδασκαλία... κ.λπ... τέτοια σοφία... τέτοια διαμονή... τέτοια απελευθέρωση ο Ευλογημένος";» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Εδώ λοιπόν, Σαριπούττα, δεν έχεις γνώση των νοητικών καταστάσεων των άλλων σχετικά με τους Άξιους, τους Πλήρως Αυτοφωτισμένους του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος. Τότε γιατί αυτή η μεγαλειώδης ρήση σαν ταύρου ειπώθηκε από σένα, Σαριπούττα, κατηγορηματική θέση πήρες, βρυχηθμό λιονταριού βρυχήθηκες - "Έτσι έχω πίστη, σεβάσμιε κύριε, στον Ευλογημένο· δεν υπήρξε ούτε θα υπάρξει ούτε υπάρχει τώρα άλλος ασκητής ή βραχμάνος με μεγαλύτερη άμεση γνώση από τον Ευλογημένο, δηλαδή σχετικά με την ανώτατη φώτιση";»

143. «Δεν έχω, σεβάσμιε κύριε, γνώση των νοητικών καταστάσεων των άλλων σχετικά με τους Άξιους, τους Πλήρως Αυτοφωτισμένους του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος. Αλλά η επαγωγή της Διδασκαλίας μου είναι γνωστή. Όπως, σεβάσμιε κύριε, μια συνοριακή πόλη ενός βασιλιά με γερά θεμέλια, με γερό τοίχο και πύλη, με μία πόρτα. Εκεί θα υπήρχε ένας θυρωρός σοφός, έμπειρος, ευφυής, που εμποδίζει τους αγνώστους και επιτρέπει την είσοδο στους γνωστούς. Αυτός, περπατώντας γύρω από την πόλη κατά μήκος του περιμετρικού μονοπατιού, δεν θα έβλεπε ούτε ρωγμή στον τοίχο ούτε άνοιγμα στον τοίχο, ακόμη ούτε τόσο μεγάλο ώστε να βγει μια γάτα. Θα σκεφτόταν - «Όλα τα μεγάλα πλάσματα που μπαίνουν ή βγαίνουν από αυτή την πόλη, όλα αυτά μπαίνουν ή βγαίνουν μόνο από αυτή την πόρτα». Ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, η επαγωγή της Διδασκαλίας μου είναι γνωστή. Εκείνοι, σεβάσμιε κύριε, που υπήρξαν στο παρελθόν Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι, όλοι εκείνοι οι Ευλογημένοι, αφού εγκατέλειψαν τα πέντε νοητικά εμπόδια, τις ακαθαρσίες του νου που εξασθενίζουν τη σοφία, με τον νου καλά εδραιωμένο στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, αφού ανέπτυξαν τους επτά παράγοντες της φώτισης όπως πραγματικά είναι, αφυπνίστηκαν πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Και εκείνοι, σεβάσμιε κύριε, που θα υπάρξουν στο μέλλον Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι, όλοι εκείνοι οι Ευλογημένοι, αφού εγκαταλείψουν τα πέντε νοητικά εμπόδια, τις ακαθαρσίες του νου που εξασθενίζουν τη σοφία, με τον νου καλά εδραιωμένο στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, αφού αναπτύξουν τους επτά παράγοντες της φώτισης όπως πραγματικά είναι, θα αφυπνιστούν πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Και ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, τώρα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφού εγκατέλειψε τα πέντε νοητικά εμπόδια, τις ακαθαρσίες του νου που εξασθενίζουν τη σοφία, με τον νου καλά εδραιωμένο στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, αφού ανέπτυξε τους επτά παράγοντες της φώτισης όπως πραγματικά είναι, έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση.

144. «Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, πήγα προς τον Ευλογημένο για να ακούσω τη Διδασκαλία. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία ολοένα και πιο ανώτερη, ολοένα και πιο εξαίσια, με αντιπαράθεση του σκοτεινού και του φωτεινού. Με όποιον τρόπο, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος μου δίδασκε τη Διδασκαλία ολοένα και πιο ανώτερη, ολοένα και πιο εξαίσια, με αντιπαράθεση του σκοτεινού και του φωτεινού, με τον ίδιο τρόπο εγώ, έχοντας κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση εκείνη τη Διδασκαλία, έφτασα εδώ σε συμπέρασμα για μια συγκεκριμένη διδασκαλία μεταξύ των διδασκαλιών· απέκτησα εμπιστοσύνη στον Διδάσκαλο - «Ο Ευλογημένος είναι πλήρως αυτοφωτισμένος, η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, η Κοινότητα των μαθητών ασκεί καλά».

Η διδασκαλία για τις καλές νοητικές καταστάσεις

145. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τις καλές νοητικές καταστάσεις. Εκεί αυτές είναι οι καλές νοητικές καταστάσεις, δηλαδή οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, οι πέντε πνευματικές ικανότητες, οι πέντε δυνάμεις, οι επτά παράγοντες της φώτισης, η ευγενής οκταμελής οδός. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς

νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τις καλές νοητικές καταστάσεις. Αυτό ο Ευλογημένος γνωρίζει άμεσα πλήρως· όταν ο Ευλογημένος γνωρίζει άμεσα πλήρως αυτό, δεν υπάρχει κάτι ανώτερο που πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, γνωρίζοντας το οποίο άλλος ασκητής ή βραχμάνος θα είχε μεγαλύτερη άμεση γνώση από τον Ευλογημένο, δηλαδή σχετικά με τις καλές νοητικές καταστάσεις.

Η διδασκαλία για τον προσδιορισμό των αισθητήριων βάσεων

146. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τις περιγραφές των αισθητήριων βάσεων. Υπάρχουν, σεβάσμιε κύριε, αυτές οι έξι εσωτερικές και εξωτερικές αισθητήριες βάσεις. Το μάτι και οι υλικές μορφές, το αυτί και οι ήχοι, η μύτη και οι οσμές, η γλώσσα και οι γεύσεις, το σώμα και τα απτά αντικείμενα, ο νους και τα νοητικά φαινόμενα. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τις περιγραφές των αισθητήριων βάσεων. Αυτό ο Ευλογημένος γνωρίζει άμεσα πλήρως· όταν ο Ευλογημένος γνωρίζει άμεσα πλήρως αυτό, δεν υπάρχει κάτι ανώτερο που πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, γνωρίζοντας το οποίο άλλος ασκητής ή βραχμάνος θα είχε μεγαλύτερη άμεση γνώση από τον Ευλογημένο, δηλαδή σχετικά με τις περιγραφές των αισθητήριων βάσεων.

Η διδασκαλία για τη σύλληψη σε μήτρα

147. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τις συλλήψεις σε μήτρα. Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις συλλήψεις σε μήτρα, σεβάσμιε κύριε. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος χωρίς πλήρη επίγνωση κατέρχεται στη μήτρα της μητέρας· χωρίς πλήρη επίγνωση παραμένει στη μήτρα της μητέρας· χωρίς πλήρη επίγνωση βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας. Αυτή είναι η πρώτη σύλληψη σε μήτρα.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, εδώ κάποιος με πλήρη επίγνωση κατέρχεται στη μήτρα της μητέρας· χωρίς πλήρη επίγνωση παραμένει στη μήτρα της μητέρας· χωρίς πλήρη επίγνωση βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας. Αυτή είναι η δεύτερη σύλληψη σε μήτρα.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, εδώ κάποιος με πλήρη επίγνωση κατέρχεται στη μήτρα της μητέρας· με πλήρη επίγνωση παραμένει στη μήτρα της μητέρας· χωρίς πλήρη επίγνωση βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας. Αυτή είναι η τρίτη σύλληψη σε μήτρα.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, εδώ κάποιος με πλήρη επίγνωση κατέρχεται στη μήτρα της μητέρας· με πλήρη επίγνωση παραμένει στη μήτρα της μητέρας· με πλήρη επίγνωση βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας. Αυτή είναι η τέταρτη σύλληψη σε μήτρα. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τις συλλήψεις σε μήτρα.

Η διδασκαλία για τους τρόπους ανάγνωσης του νου

148. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τους τρόπους ανάγνωσης του νου. Υπάρχουν αυτοί οι τέσσερις τρόποι ανάγνωσης του νου, σεβάσμιε κύριε. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος διαβάζει μέσω σημαδιών - 'έτσι είναι ο νους σου, έτσι είναι ο νους σου, αυτή είναι η συνείδησή σου'. Ακόμη κι αν διαβάζει πολλά, έτσι ακριβώς είναι αυτό, όχι διαφορετικά. Αυτός είναι ο πρώτος τρόπος ανάγνωσης του νου.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, εδώ κάποιος δεν διαβάζει βέβαια μέσω σημαδιών. Αλλά αφού ακούσει τον ήχο ανθρώπων ή πνευμάτων ή θεοτήτων, διαβάζει - 'έτσι είναι ο νους σου, έτσι είναι ο νους σου, αυτή είναι η συνείδησή σου'. Ακόμη κι αν διαβάζει πολλά, έτσι ακριβώς είναι αυτό, όχι διαφορετικά. Αυτός είναι ο δεύτερος τρόπος ανάγνωσης του νου.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, εδώ κάποιος δεν διαβάζει βέβαια μέσω σημαδιών, ούτε αφού ακούσει τον ήχο ανθρώπων ή πνευμάτων ή θεοτήτων διαβάζει. Αλλά αφού ακούσει τον ήχο της διάχυσης του λογισμού κάποιου που σκέφτεται και συλλογίζεται, διαβάζει - 'έτσι είναι ο νους σου, έτσι είναι ο νους σου, αυτή είναι η συνείδησή σου'. Ακόμη κι αν διαβάζει πολλά, έτσι ακριβώς είναι αυτό, όχι διαφορετικά. Αυτός είναι ο τρίτος τρόπος ανάγνωσης του νου.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, εδώ κάποιος δεν διαβάζει βέβαια μέσω σημαδιών, ούτε αφού ακούσει τον ήχο ανθρώπων ή πνευμάτων ή θεοτήτων διαβάζει, ούτε αφού ακούσει τον ήχο της διάχυσης του λογισμού κάποιου που σκέφτεται και συλλογίζεται διαβάζει. Αλλά περιλαμβάνοντας με τον νου του τον νου κάποιου που έχει επιτύχει αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό και συλλογισμό, κατανοεί - 'με τον τρόπο που οι νοητικές δραστηριότητες αυτού του αξιότιμου έχουν κατευθυνθεί, έτσι αμέσως μετά από αυτή τη συνείδηση θα σκεφτεί αυτόν τον συγκεκριμένο λογισμό'. Ακόμη κι αν διαβάζει πολλά, έτσι ακριβώς είναι αυτό, όχι διαφορετικά. Αυτός είναι ο τέταρτος τρόπος ανάγνωσης του νου. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τους τρόπους ανάγνωσης του νου.

Διδασκαλία της επίτευξης της ενόρασης

149. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τις επιτεύξεις της ενόρασης. Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις επιτεύξεις της ενόρασης, σεβάσμιε κύριε. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος ασκητής ή βραχμάνος, με θέρμη, με προσπάθεια, με αφοσίωση, με επιμέλεια, με ορθή προσοχή, επιτυγχάνει τέτοια νοητική αυτοσυγκέντρωση ώστε με συγκεντρωμένο νου ανασκοπεί αυτό το ίδιο το σώμα από τα πέλματα των ποδιών προς τα πάνω και από τις άκρες των τριχών της κεφαλής προς τα κάτω, περιβαλλόμενο από δέρμα, γεμάτο από διάφορα είδη ακαθαρσιών - «υπάρχουν σε αυτό το σώμα τρίχες της κεφαλής, τρίχες του σώματος, νύχια, δόντια, δέρμα, σάρκα, τένοντες, οστά, μυελός των οστών, νεφρά, καρδιά, συκώτι, υπεζωκότας, σπλήνα, πνεύμονες, έντερα, μεσεντέριο, περιεχόμενα του στομάχου, κόπρανα, χολή, φλέγμα, πύον, αίμα, ιδρώτας, λίπος, δάκρυα, στέαρ, σάλιο, βλέννα, αρθρικό υγρό, ούρα». Αυτή είναι η πρώτη επίτευξη της ενόρασης.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, εδώ κάποιος ασκητής ή βραχμάνος, με θέρμη... κ.λπ... επιτυγχάνει τέτοια νοητική αυτοσυγκέντρωση ώστε με συγκεντρωμένο νου ανασκοπεί αυτό το ίδιο το σώμα από τα πέλματα των ποδιών προς τα πάνω και από τις άκρες των τριχών της κεφαλής προς τα κάτω, περιβαλλόμενο από δέρμα, γεμάτο από διάφορα είδη ακαθαρσιών - «υπάρχουν σε αυτό το σώμα τρίχες της κεφαλής, τρίχες του σώματος... κ.λπ... αρθρικό υγρό, ούρα». Και υπερβαίνοντας το δέρμα, τη σάρκα και το αίμα του ανθρώπου, ανασκοπεί τα οστά. Αυτή είναι η δεύτερη επίτευξη της ενόρασης.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, εδώ κάποιος ασκητής ή βραχμάνος, με θέρμη... κ.λπ... επιτυγχάνει τέτοια νοητική αυτοσυγκέντρωση ώστε με συγκεντρωμένο νου

ανασκοπεί αυτό το ίδιο το σώμα από τα πέλματα των ποδιών προς τα πάνω και από τις άκρες των τριχών της κεφαλής προς τα κάτω, περιβαλλόμενο από δέρμα, γεμάτο από διάφορα είδη ακαθαρσιών - «υπάρχουν σε αυτό το σώμα τρίχες της κεφαλής, τρίχες του σώματος... κ.λπ... αρθρικό υγρό, ούρα». Και υπερβαίνοντας το δέρμα, τη σάρκα και το αίμα του ανθρώπου, ανασκοπεί τα οστά. Και κατανοεί το ρεύμα της συνείδησης του ανθρώπου, αδιάκοπο σε αμφοτέρους τους κόσμους, εδραιωμένο σε αυτόν τον κόσμο και εδραιωμένο στον μεταθανάτιο κόσμο. Αυτή είναι η τρίτη επίτευξη της ενόρασης.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, εδώ κάποιος ασκητής ή βραχμάνος, με θέρμη... κ.λπ... επιτυγχάνει τέτοια νοητική αυτοσυγκέντρωση ώστε με συγκεντρωμένο νου ανασκοπεί αυτό το ίδιο το σώμα από τα πέλματα των ποδιών προς τα πάνω και από τις άκρες των τριχών της κεφαλής προς τα κάτω, περιβαλλόμενο από δέρμα, γεμάτο από διάφορα είδη ακαθαρσιών - «υπάρχουν σε αυτό το σώμα τρίχες της κεφαλής, τρίχες του σώματος... κ.λπ... αρθρικό υγρό, ούρα». Και υπερβαίνοντας το δέρμα, τη σάρκα και το αίμα του ανθρώπου, ανασκοπεί τα οστά. Και κατανοεί το ρεύμα της συνείδησης του ανθρώπου, αδιάκοπο σε αμφοτέρους τους κόσμους, μη εδραιωμένο σε αυτόν τον κόσμο και μη εδραιωμένο στον μεταθανάτιο κόσμο. Αυτή είναι η τέταρτη επίτευξη της ενόρασης. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τις επιτεύξεις της ενόρασης.

Διδασκαλία του προσδιορισμού των ανθρώπινων τύπων

150. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τον προσδιορισμό των ανθρώπινων τύπων. Αυτά τα επτά, σεβάσμιε κύριε, είναι τα άτομα. Ο απελευθερωμένος και από τις δύο πλευρές, ο απελευθερωμένος μέσω της σοφίας, ο μάρτυρας του σώματος, ο έχων επιτύχει την ορθή άποψη, ο απελευθερωμένος διά της πίστης, ο ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία, ο ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τον προσδιορισμό των ανθρώπινων τύπων.

Διδασκαλία της επίμονης προσπάθειας

151. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τις επίμονες προσπάθειες. Αυτοί οι επτά, σεβάσμιε κύριε, είναι οι παράγοντες φώτισης: ο παράγοντας φώτισης της μνήμης, ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας, ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης, ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης, ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης, ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τις επίμονες προσπάθειες.

Διδασκαλία της πρακτικής

152. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τις πρακτικές. Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις πρακτικές, σεβάσμιε κύριε: δύσκολη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση, δύσκολη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση, εύκολη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση, εύκολη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση. Εκεί, σεβάσμιε κύριε, αυτή η πρακτική που είναι δύσκολη με βραδεία άμεση γνώση, αυτή, σεβάσμιε κύριε, η πρακτική είναι σαφές ότι είναι κατώτερη και στα δύο, λόγω της δυσκολίας και λόγω

της βραδύτητας. Εκεί, σεβάσμιε κύριε, αυτή η πρακτική που είναι δύσκολη με ταχεία άμεση γνώση, αυτή όμως, σεβάσμιε κύριε, η πρακτική είναι σαφές ότι είναι κατώτερη λόγω της δυσκολίας. Εκεί, σεβάσμιε κύριε, αυτή η πρακτική που είναι εύκολη με βραδεία άμεση γνώση, αυτή όμως, σεβάσμιε κύριε, η πρακτική είναι σαφές ότι είναι κατώτερη λόγω της βραδύτητας. Εκεί, σεβάσμιε κύριε, αυτή η πρακτική που είναι εύκολη με ταχεία άμεση γνώση, αυτή όμως, σεβάσμιε κύριε, η πρακτική είναι σαφές ότι είναι ανώτερη και στα δύο, λόγω της ευκολίας και λόγω της ταχύτητας. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τις πρακτικές.

Διδασκαλία της συμπεριφοράς στην ομιλία και τα λοιπά

153. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τη συμπεριφορά στην ομιλία. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος δεν εκφέρει λόγια συνδεδεμένα με ψευδολογία, ούτε διχαστικά, ούτε κακόβουλα, ούτε γεννημένα από ένταση, επιδιώκοντας τη νίκη· αλλά μιλάει με σύνεση και σύνεση, λόγια πολύτιμα, την κατάλληλη στιγμή. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τη συμπεριφορά στην ομιλία.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τη συμπεριφορά στην ηθική του ανθρώπου. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος είναι αληθινός και πιστός, δεν είναι απατεώνας, ούτε κόλακας, ούτε μάντης, ούτε εξαπατητής, ούτε επιδιώκει κέρδος με κέρδος, με φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες, γνωρίζοντας το μέτρο στην τροφή, με ίση συμπεριφορά, αφοσιωμένος στην επιδίωξη της εγρήγορσης, χωρίς λήθαργο, καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, διαλογιστής, μνήμων, με καλή οξυδέρκεια, με διορατικότητα, με σταθερότητα, με σοφία, χωρίς να είναι προσκολλημένος στις ηδονές, μνήμων και συνετός. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τη συμπεριφορά στην ηθική του ανθρώπου.

Διδασκαλία των ειδών καθοδήγησης

154. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τους τρόπους καθοδήγησης. Υπάρχουν αυτοί οι τέσσερις τρόποι καθοδήγησης, σεβάσμιε κύριε - ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, γνωρίζει ένα άτομο ατομικά μέσω συνετής προσοχής: 'Αυτό το άτομο ακολουθώντας σύμφωνα με τις οδηγίες, με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών θα γίνει εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'. Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, γνωρίζει ένα άλλο άτομο ατομικά μέσω συνετής προσοχής - 'Αυτό το άτομο ακολουθώντας σύμφωνα με τις οδηγίες, με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης θα γίνει άπαξ επιστρέφων· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θα θέσει τέρμα στον πόνο'. Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, γνωρίζει ένα άλλο άτομο ατομικά μέσω συνετής προσοχής - 'Αυτό το άτομο ακολουθώντας σύμφωνα με τις οδηγίες, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών θα είναι αυθόρμητα γεννημένο, εκεί θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενο σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο'. Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, γνωρίζει ένα άλλο άτομο ατομικά μέσω συνετής προσοχής - 'Αυτό το άτομο ακολουθώντας σύμφωνα με τις οδηγίες, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση

του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, θα παραμείνει'. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τους τρόπους καθοδήγησης.

Διδασκαλία της γνώσης της απελευθέρωσης άλλων ατόμων

155. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τη γνώση της απελευθέρωσης άλλων ατόμων. Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, γνωρίζει ένα άλλο άτομο ατομικά μέσω συνετής προσοχής - 'Αυτό το άτομο με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών θα γίνει εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'. Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, γνωρίζει ένα άλλο άτομο ατομικά μέσω συνετής προσοχής - 'Αυτό το άτομο με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης θα γίνει άπαξ επιστρέφων· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θα θέσει τέρμα στον πόνο'. Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, γνωρίζει ένα άλλο άτομο ατομικά μέσω συνετής προσοχής - 'Αυτό το άτομο με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών θα είναι αυθόρμητα γεννημένο, εκεί θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενο σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο'. Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, γνωρίζει ένα άλλο άτομο ατομικά μέσω συνετής προσοχής - 'Αυτό το άτομο με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, θα παραμείνει'. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τη γνώση της απελευθέρωσης άλλων ατόμων.

Διδασκαλία του αιωνισμού

156. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τις διδαχές της αιωνιότητας. Υπάρχουν αυτές οι τρεις διδαχές της αιωνιότητας, σεβάσμιε κύριε. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος ασκητής ή βραχμάνος, με θέρμη... κ.λπ... επιτυγχάνει τέτοια νοητική αυτοσυγκέντρωση ώστε με συγκεντρωμένο νου να θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις. Δηλαδή, μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλές εκατοντάδες γεννήσεις, πολλές χιλιάδες γεννήσεις, πολλές εκατοντάδες χιλιάδες γεννήσεις· 'εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ'. Έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Αυτός λέει τα εξής: 'Γνωρίζω την παρελθούσα πορεία - ο κόσμος συστέλλεται ή διαστέλλεται. Γνωρίζω τη μελλοντική πορεία - ο κόσμος θα συσταλεί ή θα διασταλεί. Ο εαυτός και ο κόσμος είναι αιώνιοι, άγονοι, σταθεροί σαν βουνοκορφή, ακλόνητοι σαν στύλοι. Και τα όντα περιπλανώνται, μεταναστεύουν, πεθαίνουν και ξαναγεννιούνται, αλλά αυτά παραμένουν για πάντα τα ίδια'. Αυτή είναι η πρώτη διδαχή της αιωνιότητας.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, εδώ κάποιος ασκητής ή βραχμάνος, με θέρμη... κ.λπ... επιτυγχάνει τέτοια νοητική αυτοσυγκέντρωση ώστε με συγκεντρωμένο νου να θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις. Δηλαδή, έναν κύκλο συστολής και διαστολής του σύμπαντος, δύο κύκλους συστολής και διαστολής, τρεις κύκλους συστολής και διαστολής, τέσσερις κύκλους συστολής και διαστολής, πέντε κύκλους συστολής και διαστολής, δέκα κύκλους συστολής και διαστολής. 'Εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ'. Έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Αυτός λέει τα εξής: 'Γνωρίζω την παρελθούσα πορεία - ο κόσμος συστέλλεται ή διαστέλλεται. Γνωρίζω τη μελλοντική πορεία - ο κόσμος θα συσταλεί ή θα διασταλεί. Ο εαυτός και ο κόσμος είναι αιώνιοι, άγονοι, σταθεροί σαν βουνοκορφή, ακλόνητοι σαν στύλοι. Και τα όντα περιπλανώνται, μεταναστεύουν, πεθαίνουν και ξαναγεννιούνται, αλλά αυτά παραμένουν για πάντα τα ίδια'. Αυτή είναι η δεύτερη διδαχή της αιωνιότητας.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, εδώ κάποιος ασκητής ή βραχμάνος, με θέρμη... κ.λπ... επιτυγχάνει τέτοια νοητική αυτοσυγκέντρωση ώστε με συγκεντρωμένο νου να θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις. Δηλαδή, δέκα κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος, είκοσι κύκλους συστολής και διαστολής, τριάντα κύκλους συστολής και διαστολής, σαράντα κύκλους συστολής και διαστολής. 'Εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ'. Έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Αυτός λέει τα εξής: 'Γνωρίζω την παρελθούσα πορεία - ο κόσμος και συστέλλεται και διαστέλλεται· γνωρίζω τη μελλοντική πορεία - ο κόσμος και θα συσταλεί και θα διασταλεί. Ο εαυτός και ο κόσμος είναι αιώνιοι, άγονοι, σταθεροί σαν βουνοκορφή, ακλόνητοι σαν στύλοι. Και τα όντα περιπλανώνται, μεταναστεύουν, πεθαίνουν και ξαναγεννιούνται, αλλά αυτά παραμένουν για πάντα τα ίδια'. Αυτή είναι η τρίτη διδαχή της αιωνιότητας· αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τις διδαχές της αιωνιότητας.

Διδασκαλία της γνώσης της ανάμνησης προηγούμενων ζωών

157. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τη γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζωών. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος ασκητής ή βραχμάνος, με θέρμη... κ.λπ... επιτυγχάνει τέτοια νοητική αυτοσυγκέντρωση ώστε με συγκεντρωμένο νου να θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις. Δηλαδή, μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους διαστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος·

‘εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ’. Έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Υπάρχουν, σεβάσμιε κύριε, θεοί, των οποίων η διάρκεια ζωής δεν μπορεί να υπολογιστεί ούτε με αρίθμηση ούτε με εκτίμηση. Αλλά σε οποιαδήποτε ατομική ύπαρξη είχε κατοικήσει προηγουμένως, είτε μεταξύ υλικών όντων είτε μεταξύ άυλων όντων είτε μεταξύ αντιλαμβανόμενων όντων είτε μεταξύ μη-αντιλαμβανόμενων όντων είτε μεταξύ μήτε-αντιλαμβανόμενων-μήτε-μη-αντιλαμβανόμενων όντων. Έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τη γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζωών.

Διδασκαλία της γνώσης του θανάτου και της επαναγέννησης

158. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τη γνώση του θανάτου και της επαναγέννησης των όντων. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος ασκητής ή βραχμάνος, με θέρμη... κ.λπ... επιτυγχάνει τέτοια νοητική αυτοσυγκέντρωση ώστε με συγκεντρωμένο νου, με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - «Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις. Αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις. Αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο”. Έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τη γνώση του θανάτου και της επαναγέννησης των όντων.

Διδασκαλία των διαφόρων ειδών υπερφυσικής δύναμης

159. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι ανυπέρβλητο, ο τρόπος που ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία σχετικά με τα διάφορα είδη υπερφυσικής δύναμης. Υπάρχουν, σεβάσμιε κύριε, δύο είδη υπερφυσικής δύναμης - υπάρχει, σεβάσμιε κύριε, υπερφυσική δύναμη με νοητικές διαφθορές, με προσκόλληση, που ονομάζεται 'μη ευγενής'. Υπάρχει, σεβάσμιε κύριε, υπερφυσική δύναμη χωρίς νοητικές διαφθορές, χωρίς προσκόλληση, που ονομάζεται 'ευγενής'. «Και ποια,

σεβάσμιε κύριε, είναι η υπερφυσική δύναμη με νοητικές διαφθορές, με προσκόλληση, που ονομάζεται 'μη ευγενής'; Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος ασκητής ή βραχμάνος, με θέρμη... κ.λπ... επιτυγχάνει τέτοια νοητική αυτοσυγκέντρωση ώστε με συγκεντρωμένο νου να βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης. Ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί, ενώ είναι πολλοί γίνεται ένας· εμφανίζεται και εξαφανίζεται, περνά χωρίς εμπόδιο μέσα από τοίχους, μέσα από περιφράξεις, μέσα από βουνά, όπως μέσα από τον αέρα. Βυθίζεται και αναδύεται μέσα στη γη όπως στο νερό. Περπατά πάνω στο νερό χωρίς να βυθίζεται όπως στη γη. Ταξιδεύει στον αέρα με διασταυρωμένα πόδια όπως ένα φτερωτό πουλί. Ακόμη και τη σελήνη και τον ήλιο, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, τους αγγίζει και τους χαϊδεύει με το χέρι του. Ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα. Αυτή, σεβάσμιε κύριε, είναι η υπερφυσική δύναμη με νοητικές διαφθορές, με προσκόλληση, που ονομάζεται 'μη ευγενής'.

«Και ποια, σεβάσμιε κύριε, είναι η υπερφυσική δύναμη χωρίς νοητικές διαφθορές, χωρίς προσκόλληση, που ονομάζεται 'ευγενής'; Εδώ, σεβάσμιε κύριε, αν ένας μοναχός επιθυμεί - 'να διαμένω αντιλαμβανόμενος το αποκρουστικό ως μη αποκρουστικό', διαμένει εκεί αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό. Αν επιθυμεί - 'να διαμένω αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό ως αποκρουστικό', διαμένει εκεί αντιλαμβανόμενος το αποκρουστικό. Αν επιθυμεί - 'να διαμένω αντιλαμβανόμενος τόσο το αποκρουστικό όσο και το μη αποκρουστικό ως μη αποκρουστικό', διαμένει εκεί αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό. Αν επιθυμεί - 'να διαμένω αντιλαμβανόμενος τόσο το αποκρουστικό όσο και το μη αποκρουστικό ως αποκρουστικό', διαμένει εκεί αντιλαμβανόμενος το αποκρουστικό. Αν επιθυμεί - 'να διαμένω με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, αποφεύγοντας και τα δύο, τόσο το αποκρουστικό όσο και το μη αποκρουστικό', διαμένει εκεί με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Αυτή, σεβάσμιε κύριε, είναι η υπερφυσική δύναμη χωρίς νοητικές διαφθορές, χωρίς προσκόλληση, που ονομάζεται 'ευγενής'. Αυτό είναι ανυπέρβλητο, σεβάσμιε κύριε, σχετικά με τα διάφορα είδη υπερφυσικής δύναμης. Αυτό ο Ευλογημένος γνωρίζει άμεσα πλήρως· όταν ο Ευλογημένος γνωρίζει άμεσα πλήρως αυτό, δεν υπάρχει κάτι ανώτερο που πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, γνωρίζοντας το οποίο άλλος ασκητής ή βραχμάνος θα είχε μεγαλύτερη άμεση γνώση από τον Ευλογημένο, δηλαδή σχετικά με τα διάφορα είδη υπερφυσικής δύναμης.

Διαφορετική θέαση των αρετών του Διδασκάλου

160. «Αυτό, σεβάσμιε κύριε, που πρέπει να επιτευχθεί από έναν πιστό γιο καλής οικογένειας καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, με δύναμη, με ανδρική δύναμη, με ανδρική ενεργητικότητα, με ανδρική προσπάθεια, με ανδρική επιμονή, αυτό έχει επιτευχθεί από τον Ευλογημένο. Και, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος δεν είναι αφοσιωμένος στην επιδίωξη της ηδονικής ευτυχίας στις ηδονές, που είναι κατώτερη, χωριάτικη, κοινή, μη ευγενής, μη επωφελής, ούτε είναι αφοσιωμένος στην επιδίωξη της αυτοταπείνωσης, που είναι οδυνηρή, μη ευγενής, μη επωφελής. Και ο Ευλογημένος αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή.

Ο τρόπος παροχής διερεύνησης

161. «Αν, σεβάσμιε κύριε, με ρωτούσε έτσι - "Τι λοιπόν, φίλε Σαριπούττα, υπήρξαν στο παρελθόν άλλοι ασκητές ή βραχμάνοι με μεγαλύτερη άμεση γνώση από τον Ευλογημένο σχετικά με την ανώτατη φώτιση;" - έτσι ερωτηθείς εγώ, σεβάσμιε κύριε, θα έλεγα "όχι". "Τι όμως, φίλε Σαριπούττα, θα υπάρξουν στο μέλλον άλλοι ασκητές ή βραχμάνοι με μεγαλύτερη άμεση γνώση από τον Ευλογημένο σχετικά με την ανώτατη φώτιση;" - έτσι ερωτηθείς εγώ, σεβάσμιε κύριε, θα έλεγα "όχι". "Τι όμως, φίλε Σαριπούττα, υπάρχει τώρα άλλος ασκητής ή βραχμάνος με μεγαλύτερη άμεση γνώση από τον Ευλογημένο σχετικά με την ανώτατη φώτιση;" - έτσι ερωτηθείς εγώ, σεβάσμιε κύριε, θα έλεγα "όχι".

«Αν όμως, σεβάσμιε κύριε, με ρωτούσε έτσι - "Τι λοιπόν, φίλε Σαριπούττα, υπήρξαν στο παρελθόν άλλοι ασκητές ή βραχμάνοι ίσοι με τον Ευλογημένο σχετικά με την ανώτατη φώτιση;" - έτσι ερωτηθείς εγώ, σεβάσμιε κύριε, θα έλεγα "ναι". "Τι όμως, φίλε Σαριπούττα, θα υπάρξουν στο μέλλον άλλοι ασκητές ή βραχμάνοι ίσοι με τον Ευλογημένο σχετικά με την ανώτατη φώτιση;" - έτσι ερωτηθείς εγώ, σεβάσμιε κύριε, θα έλεγα "ναι". "Τι όμως, φίλε Σαριπούττα, υπάρχουν τώρα άλλοι ασκητές ή βραχμάνοι ίσοι με τον Ευλογημένο σχετικά με την ανώτατη φώτιση;" - έτσι ερωτηθείς εγώ, σεβάσμιε κύριε, θα έλεγα "όχι".

«Αν όμως, σεβάσμιε κύριε, με ρωτούσε έτσι - "Γιατί όμως ο σεβάσμιος Σαριπούττα αποδέχεται κάτι και δεν αποδέχεται κάτι άλλο;" - έτσι ερωτηθείς εγώ, σεβάσμιε κύριε, έτσι θα απαντούσα - "Αυτό, φίλε, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα - 'Υπήρξαν στο παρελθόν Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι ίσοι με εμένα σχετικά με την ανώτατη φώτιση'. Αυτό, φίλε, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα - 'Θα υπάρξουν στο μέλλον Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι ίσοι με εμένα σχετικά με την ανώτατη φώτιση'. Αυτό, φίλε, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα - 'Αυτό είναι αδύνατον, δεν υπάρχει δυνατότητα, να εγερθούν σε ένα κοσμικό σύστημα δύο Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι ταυτόχρονα, ούτε πριν ούτε μετά· αυτό είναι αδύνατον'".

«Μήπως εγώ, σεβάσμιε κύριε, έτσι ερωτηθείς και έτσι απαντώντας, λέω αυτό που έχει πει ο Ευλογημένος, και δεν συκοφαντώ τον Ευλογημένο με ψέματα, και εξηγώ σύμφωνα με τη Διδασκαλία, και καμία εύλογη επίκριση δεν οδηγεί σε αξιόμεμπτη θέση;» «Πράγματι εσύ, Σαριπούττα, έτσι ερωτηθείς και έτσι απαντώντας, λες αυτό που έχω πει, και δεν με συκοφαντείς με ψέματα, και εξηγείς σύμφωνα με τη Διδασκαλία, και καμία εύλογη επίκριση δεν οδηγεί σε αξιόμεμπτη θέση».

Το θαυμαστό και εκπληκτικό

162. Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Ουντάγι είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε, η ολιγάρκεια, η ικανοποίηση και η αποσύνδεση του Τατχάγκατα. Πώς είναι δυνατόν ο Τατχάγκατα να έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή, και όμως να μην αποκαλύπτει τον εαυτό του! Αν οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές έβλεπαν στον εαυτό τους έστω και μία από αυτές τις ιδιότητες, σεβάσμιε κύριε, θα σήκωναν σημαία μόνο γι' αυτό. Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε, η ολιγάρκεια, η ικανοποίηση και η αποσύνδεση του Τατχάγκατα. Πώς είναι δυνατόν ο Τατχάγκατα να έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή. Και όμως να μην αποκαλύπτει τον εαυτό του!»

«Δες λοιπόν εσύ, Ουντάγι, 'η ολιγάρκεια, η ικανοποίηση και η αποσύνδεση του

Τατχάγκατα. Πώς είναι δυνατόν ο Τατχάγκατα να έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή, και όμως να μην αποκαλύπτει τον εαυτό του! Αν οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές έβλεπαν στον εαυτό τους έστω και μία από αυτές τις ιδιότητες, Ουντάγι, θα σήκωναν σημαία μόνο γι' αυτό. Δες λοιπόν εσύ, Ουντάγι, 'η ολιγάρκεια, η ικανοποίηση και η αποσύνδεση του Τατχάγκατα. Πώς είναι δυνατόν ο Τατχάγκατα να έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή, και όμως να μην αποκαλύπτει τον εαυτό του!»

163. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Γι' αυτό, Σαριπούττα, να διδάσκεις συχνά αυτή την επεξήγηση της Διδασκαλίας στους μοναχούς, στις μοναχές, στους λαϊκούς ακολούθους και στις λαϊκές ακολούθους. Ακόμη και σε εκείνους τους ανόητους ανθρώπους, Σαριπούττα, που θα έχουν αβεβαιότητα ή αμφιβολία για τον Τατχάγκατα, αφού ακούσουν αυτή την επεξήγηση της Διδασκαλίας, η αβεβαιότητα ή η αμφιβολία τους για τον Τατχάγκατα θα εγκαταλειφθεί». Έτσι πράγματι ο σεβάσμιος Σαριπούττα εξέφρασε την πεποίθησή του μπροστά στον Ευλογημένο. Για αυτό το λόγο η ονομασία αυτής της ανάλυσης είναι «Η εμπνευστική».

Τέλος της ομιλίας Σαμπασαντανίγια, πέμπτη.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών. 3. Το κεφάλαιο για τον Πάτχικα. 5. Η ομιλία για την έμπνευση εμπιστοσύνης έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org